

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 16CoPr/2/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6313200646
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 06. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Štefan Baláž
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2014:6313200646.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Štefana Baláža a sudcov JUDr. Alexandra Mojša a JUDr. Ivicy Hanuskovej v právnej veci žalobcu H. B., nar. XX. XX. XXXX, bytom O. L., B. XXX, zastúpeného JUDr. Máriou Stahovcovou, advokátkou, Advokátska kancelária Brezno, ČSA 18, proti žalovanému IZOTECHNIKA s. r. o., so sídlom Podbrezová - Lopej, Dolná 510/27, IČO: 44 016 778, zastúpeného Advokátskou kanceláriou URBÁNI & Partners, s. r. o., so sídlom v Banskej Bystrici, Skuteckého 17, IČO: 36 646 181, o určení že žalobca utrpel pracovný úraz, na odvolanie žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Brezno č. k. 6Cpr/1/2013 - 52 zo dňa 29. 10. 2013, takto

rozhodol:

Krajský súd rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e**.

Žalovaný je povinný nahradiť žalobcovi trovy odvolacieho konania pozostávajúce z náhrady trov právneho zastúpenia v sume 108,89 EUR k rukám právnej zástupkyne žalobcu JUDr. Márie Stahovcovej, advokátky, Advokátska kancelária Brezno, ČSA 18, do troch dní.

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd napadnutým rozsudkom určil, že úraz, ktorý žalobca utrpel dňa 28. 11. 2009 počas výkonu práce u žalovaného, je pracovným úrazom. Žalovanému uložil povinnosť nahradiť žalobcovi trovy konania pozostávajúce zo zaplateného súdneho poplatku 99,50 EUR a z trov právneho zastúpenia vo výške 309,36 EUR do troch dní od právoplatnosti rozhodnutia.

Okresný súd v odôvodnení rozsudku uviedol, že žalobca pracoval u žalovaného na základe dohody o pracovnej činnosti zo dňa 29. 07. 2009 s dohodnutým začiatkom práce 30. 07. 2009 ako zamestnanec určený na výkon prác vymedzený ako nosenie a montáž panelov, sťahovanie fólii z panelov. Od 26. 11. 2009 vykonávali zamestnanci žalovaného, vrátane žalobcu, montážne a demontážne práce v obci F., okr. D., kde z hospodárskych budov demontovali starú a kládli novú strešnú krytinu, tvorenú z väčších plechových panelov hrúbky 5 cm o dĺžke 6-7 m, ktoré sa upínajú na strešnú konštrukciu skrutkami. Pokládka novej strešnej krytiny začala 27. 11. 2009 na trojitej sedlovej streche hospodárskych budov, ktoré tvorili jeden zastrešený celok. Zamestnancom žalovaného pri dvíhaní a pokládke panelov pomáhal žeriav. Po vyložení boli panely odbalené, ich veľkosť prispôsobená potrebám. Odbalovanie a skrakovanie vykonávali na rovnej časti strechy zamestnanci žalovaného P. E. a Y. R.. Na šikmých častiach strechy pracovali C. Z., konateľ žalovaného ako vedúci pracovník zamestnávateľa a žalobca, ktorí každý panel položili na svoje miesto a priskrutkovali ku strešnej konštrukcii. Sedlová strecha nemala strmý sklon, takže sa dalo po nej pohybovať. Na položených paneloch neboli osadené a upevnené všetky potrebné skrutky, keďže žeriav bol objednaný len na 1 deň a ani skrutky potrebné na upevnenie panelov neboli v potrebnom počte. Na ďalší deň, 28. 11. 2009 C. Z. priviezol autom žalobcu a ostatných dvoch uvedených zamestnancov na miesto výkonu práce a po vyložení potrebného náradia a skrutiek dal všetkým trom zamestnancom pokyn pripraviť panely na dokončenie pokládky. Na to C. Z. odišiel pre

materiál. Panely, ktoré boli predošlý deň vyložené žeriavom skracovali zamestnanci E. a R.. Keďže k tejto práci boli potrební dvaja, kedy jeden meral a druhý rezal, žalobca z vlastnej iniciatívy vzal uťahovačku a skrutky a išiel upevniť skrutky na paneloch, ktoré boli pripevnené na strechu predchádzajúci deň. Po prechode cez hrebeň sedlovej strechy sa na jednom z panelov pošmykol na kraj strechy, z ktorej z výšky 6 m spadol na plot, z ktorého bol odmrštený von z areálu. Žalobca bol odvezený na ošetrovanie do Nemocnice s poliklinikou v Galante, kde mu bola diagnostikovaná zlomenina stehennej kosti a päty a z hospitalizácie bol prepustený 11. 12. 2009.

V zázname o registrovanom pracovnom úraze z 15. 12. 2009 žalovaný uviedol, že zamestnanci dostali príkaz na pláštenie strechy, na čom sa mal podieľať aj žalobca, ktorý svojvoľne odišiel doťahovať strešné panely bez príkazu vedúceho, pričom spadol zo strechy, čím vznikol úraz. Podľa protokolu Inšpektorátu práce Banská Bystrica z 09. 04. 2010, ktorý úraz prešetril, žalovaný porušil povinnosti zamestnávateľa, keď nevykonával registráciu pracovného úrazu, nespísal záznam o pracovnom úraze do 4 dní po oznámení vzniku pracovného úrazu, nezisťoval príčinu a okolnosti vzniku úrazu zamestnanca za účasti zamestnanca a neoznámil úraz príslušnému inšpektorátu práce. Z protokolu Inšpektorátu práce Banská Bystrica č. IBB-02-67-2.2/P-E22-10 okresný súd zistil, že zamestnanci, žalobca a E. vylúčili používanie upínacích opaskov a lán.

Z výpovedí zamestnancov žalovaného, vrátane žalobcu, vyplývalo, že zamestnávateľom neboli osobitne poučení o prácach vo výškach a neboli podrobení zdravotnej prehliadke pre výkon takýchto prác. Žalobca okrem toho uviedol, že o bezpečnosti práce bol poučený iba všeobecne pri nástupe do zamestnania u žalovaného.

Okresný súd zistil, že v čase úrazu sa žalobca nachádzal v mieste výkonu práce určenom jeho zamestnávateľom a pri vykonávaní činnosti podľa uzavretej dohody o pracovnej činnosti „nosenie a montáž panelov, sťahovanie fólií z panelov“. V čase úrazu žalobca vykonával, resp. dokončoval montáž strešných panelov, ktoré deň predtým kládol na strechu a čiastočne aj upevňoval spolu so svojím vedúcim C. Z.. K úrazu došlo pri úkone, ktorý bezprostredne predchádzal montáži, čo treba považovať za výkon práce. Žalobca sa nachádzal v mieste výkonu práce, ktorý bol určený zamestnávateľom, nevykonával inú činnosť ako bola určená v jeho dohode o pracovnej činnosti a neporušil žiadny zákaz zamestnávateľa. Aj keď po príchode na pracovisko zamestnanci dostali pokyn pripraviť strešné panely na novú pokládku a žalobca nedostal iný príkaz, jeho iniciatívu dokončiť montáž nemožno považovať za vybočenie z rámca činností, ktoré spadali do jeho povinností podľa pracovnej zmluvy. V konaní nebola riešená otázka miery zavinenia pracovného úrazu na strane žalobcu a žalovaného ani možná liberalizácia zamestnávateľa. Pre posúdenie veci teda nebolo rozhodujúce, či žalobca mal konkrétny pokyn, či neporušil zákaz, alebo konal z vlastnej iniciatívy, do akej miery vlastnou neopatrnosťou prispel k pracovnému úrazu. Pre súd bolo rozhodujúce, že v čase vzniku úrazu žalobca vykonával činnosť, ktorá mu vyplývala z pracovných povinností. Na právne zdôvodnenie okresný súd uviedol § 195 ods. 1, ods. 2 a § 220 ods. 1, ods. 2 zák. č. 311/2001 Z. z., Zákonníka práce.

O náhrade trov konania rozhodol okresný súd podľa § 142 ods. 1 OSP a úspešnému žalobcovi priznal náhradu zaplateného súdneho poplatku a trovy právneho zastúpenia za 5 úkonov právnej služby, vrátane zastupovania účastníka na dvoch pojednávaníach, všetko podľa vyhl. č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov.

Proti rozhodnutiu okresného súdu podal žalovaný v zákonnej 15-dňovej lehote (§ 204 ods. 1 veta prvá OSP) odvolanie. Okresnému súdu vytýkal, že vychádzal len z predpokladu, že na mieste výkonu práce bolo potrebné vykonať upevnenie panelov. Nemožno prezumovať, či by zamestnávateľ zastúpený R. Z. po svojom návrate dal pokyn na upevňovanie panelov, resp. či by taký pokyn dal žalobcovi, Z. nemusel na túto činnosť poveriť žiadneho pracovníka a mohol ju vykonať sám. Svedkovia, zamestnanci žalovaného, potvrdili, že v skutočnosti dostali pokyn len na prípravu panelov, t. j. pokyn nesmeroval k ich montáži a sám žalobca prekročil rozsah plnenia zadanej pracovnej úlohy. Je nespochybniteľné, akú prácu mali zamestnanci vykonať, že pripevňovanie panelov sa nemalo vykonať, a že žalobca aj svedkovia mali k dispozícii ochranné pomôcky, ktoré nevyužívali, hoci boli poučení o zásadách bezpečnosti práce. Žalobca konal z vlastnej iniciatívy, k jeho úrazu došlo práve vtedy, keď konal svojvoľne, bez pokynu

zamestnávateľa. Navrhol rozsudok okresného súdu zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie, alebo zmeniť tak, že úraz, ktorý utrpel žalobca 28. 11. 2009, nie je pracovným úrazom.

Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu navrhol rozhodnutie okresného súdu potvrdiť ako vecne správne. Obaja svedkovia pred súdom uviedli, že žalobca ako tretí pracovník by nemal pri nich pri príprave panelov čo robiť, preto išiel podošahovať skrutky a dokončiť prácu z predchádzajúceho dňa. Svedok E. uviedol, že vedúci im presne nehoovoril, kto má akú prácu robiť, iba povedal, čo sa bude robiť, s tým, že zamestnanci vedeli, akým spôsobom a kto to bude robiť. Na prípravu panelov stačili dvaja a žalobcu im nebolo treba. V posudzovanom prípade zamestnávateľ priviezol svojich troch pracovníkov na pracovisko a zamestnanci, podľa ich výpovedí, vedeli, čo treba robiť. Za činnosť v priamej súvislosti s plnením pracovných úloh treba považovať popri činnosti konanej na príkaz zamestnávateľa tiež činnosť bez podnetu iných osôb, len na základe vlastného rozhodnutia zamestnanca. Rozhodujúce je, či z hľadiska vecného, miestneho a časového ide objektívne o činnosť vykonávanú pre zamestnávateľa, a teda vyplýva z jeho pracovnej náplne (rozsudok NS ČR sp. zn. 21 Cdo 1148/2002). Poukázal tiež na pochybenia, ktoré žalovanému vytkol inšpektorát práce. Súčasne uplatnil náhradu trov právneho zastúpenia v odvolacom konaní za dva úkony právnej služby, ďalšiu poradu s klientom 26. 02. 2014 - 30,94 EUR a vyjadrenie k odvolaniu z 06. 03. 2014 - 61,87 EUR + 2 x paušálnu sumu náhrad po 8,04 EUR, spolu 108,89 EUR.

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 OSP) prejednal odvolanie v rozsahu danom ust. § 212 ods. 1 OSP a bez nariadenia pojednávania podľa ust. § 214 ods. 1 OSP napadnutý rozsudok podľa § 219 ods. 1 OSP potvrdil.

Podľa § 195 ods. 1 zákona č. 311/2001 Z. z. Zákonník práce (ďalej len „ZP“), ak u zamestnanca došlo pri plnení pracovných úloh alebo v priamej súvislosti s ním k poškodeniu zdravia alebo k jeho smrti úrazom (pracovný úraz), zodpovedá za škodu tým vzniknutú zamestnávateľ, u ktorého bol zamestnanec v čase pracovného úrazu v pracovnom pomere. Podľa § 195 ods. 2 ZP pracovný úraz je poškodenie zdravia, ktoré bolo zamestnancovi spôsobené pri plnení pracovných úloh alebo v priamej súvislosti s ním nezávisle od jeho vôle krátkodobým, náhlym a násilným pôsobením vonkajších vplyvov.

Podľa § 220 ods. 1 ZP plnenie pracovných úloh je výkon pracovných povinností vyplývajúcich z pracovnoprávneho vzťahu, iná činnosť vykonávaná na príkaz zamestnávateľa a činnosť, ktorá je predmetom pracovnej cesty.

Podľa § 220 ods. 2, veta prvá ZP, v priamej súvislosti s plnením pracovných úloh sú úkony potrebné na výkon práce a úkony počas práce zvyčajné alebo potrebné pred začiatkom práce alebo po jej skončení.

Podľa § 219 ods. 1 OSP odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Podľa ods. 2 vyššie citovaného ustanovenia, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Odvolací súd sa stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, v ktorom okresný súd stručne, jasne a zrozumiteľne vysvetlil, ktoré skutočnosti považoval za preukázané, na základe akých skutočností vychádzal a akými úvahami sa pri vyhodnotení skutkového stavu riadil, a teda rozhodnutie spĺňa podmienky ustanovenia § 157 ods. 2 OSP. Z odôvodnenia rozhodnutia okresného súdu vyplýva vzťah medzi skutkovými zisteniami a úvahami pri hodnotení dôkazov na strane jednej a právnymi závermi na strane druhej. Na dôvody v ňom uvedené odvolací súd odkazuje a na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia, v súvislosti s odvolaním žalovaného, uvádza nasledovné:

Žalobca v konaní preukázal právny záujem na určení, že úraz, ktorý utrpel pri výkone práce u žalovaného, je pracovným úrazom, čo žalovaný popieral, pričom zodpovednosť zamestnávateľa je upravená v Zákonníku práce a rozhodovanie o tejto otázke patrí do právomoci súdu.

Žalobca predložil dohodu o pracovnej činnosti z 29. 07. 2009, v ktorej sa v čl. I./1. zaviazal pre žalovaného vykonávať prácu nosenie a montáž panelov a sťahovanie fólií z panelov (č. I. 5). V uvedenej zmluve si zamestnávateľ nevymienil, že prácu môže žalobca vykonávať iba podľa pokynov zamestnávateľa, resp. iných poverených osôb. Z dokazovania vyplynul a nebol spochybnený záver, že k pracovnému úrazu došlo na pracovisku, na ktorom sa vykonávali, resp. mali vykonať práce, ktoré zamestnanci vykonávali aj predchádzajúci deň. Zamestnávateľ v osobe vedúceho zamestnanca J. Z. vedel, že zamestnanci boli pri rovnakej práci predošlý deň rozdelení tak, že dvaja zamestnanci vykonávali prípravu panelov a žalobca panely ukladal a skrutkoval. Preto bolo na zamestnávateľovi, aby prípadne usmernil žalovaného, akú prácu mal vykonávať, keď pri príprave panelov, ktorú robili dvaja zamestnanci, nebol potrebný. Pokiaľ zamestnávateľ upresňujúci pokyn nevydal a žalobca vykonával činnosť podľa pracovnej zmluvy, nie je možné vidieť v postupe žalobcu žiadny exces a vybočenie z rámca dohodnutej práce, pri ktorej sa žalobcovi stal pracovný úraz.

Okresný súd, teda, správne zistil skutkový stav, vyvodil z neho zodpovedajúci právny záver, rešpektoval príslušnú právnu úpravu a zohľadnil všetky právne významné skutočnosti. Jeho rozhodnutie je preto vecne správne.

O náhrade trov krajský súd rozhodol podľa výsledku odvolacieho konania, v ktorom bol žalobca úspešný podľa § 142 ods. 1 OSP a postupom podľa § 151 ods. 1 OSP. Za účelné trovy právneho zastúpenia odvolací súd považoval okrem vyjadrenia k odvolaniu aj poradu žalobcu s advokátom, nakoľko odvolanie podala protistrana po zmene právneho zastúpenia. Trovy právneho zastúpenia boli vyčíslené v súlade s § 11 ods. 1 písm. a), § 13a ods. 1 písm. c), ods. 2 písm. d) vyhl. č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb.

Rozhodnutie bolo v senáte prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.